

de plaatselijke commandant van de OD in Amsterdam, luitenant-kolonel W. A. Boswijk, een bijeenkomst belegde in een pand aan de Koninginneweg dat voor het OD-werk werd gebruikt; de bedoeling van die bijeenkomst was (het kan zijn dat er elders in het land overeenkomstige zijn belegd) dat topfiguren van de plaatselijke illegaliteit elkaar zouden ontmoeten, allereerst al om vast te stellen hoeveel personen die tot militair ingrijpen geschikt waren, door elke groep ter beschikking konden worden gesteld en over hoeveel en welke wapens elke groep de beschikking had. Aan de Koninginneweg waren o.m. aanwezig Six, Caljé, majoor Kok, majoor de Boer, Neher, Gerben Wagenaar (voor de Raad van Verzet) en Rombouts (voor de Landelijke Knokploegen). De stemming was er, al lieten de Geallieerde bevrijders nog op zich wachten, hoogst optimistisch – een optimisme dat ten top steeg toen Boswijk meedeelde dat de *Ortskommandant* hem via tussenpersonen had doen weten, er prijs op te stellen, krijgsgevangen genomen te worden door de plaatselijke commandant van de OD persoonlijk. Maar er was tijdens de bespreking meer optimisme dan eensgezindheid. Ook de voorzitter van de Vereniging voor de Effectenhandel, C. F. Overhoff, die in de OD was ingeschakeld (hij zou als chef-staf van Boswijk gaan fungeren), was naar Boswijk's hoofdkwartier gegaan. 'Ik trof er', stelde hij vijf jaar later op schrift,

'een sfeer van: nu is het dan toch zo ver. Tal van fietsen stonden in het voortuintje en er was een *va et vient* van lieden, zó openlijk alsof de bezetter reeds verdwenen was. De verwarring was groot en ik luisterde met veel verbazing. Het bleek dat de OD-Amsterdam praktisch niet over één wapen beschikte. Er was een RVV-commandant die 'misschien' nog enige geweren kon vinden maar overigens verklaarde hij tegelijkertijd, geen orders van de OD-commandant aan te nemen. Elk gevoel van samenwerking ontbrak. De OD-commandant opperde het denkbeeld dat des avonds de geweren van Landwacht-patrouilles zouden worden 'afgenomen', zonder een methode hiervoor aan de hand te doen. Mijn indruk was zó onbevredigend en zó teleurstellend dat ik besloot mij van deze actie te distantiëren. De mentaliteit van de OD wordt voldoende geschetst door de zienswijze van haar commandant¹ die meende dat onlusten vanuit het westelijk stadsgedeelte zouden moeten worden verwacht. De 'gemobiliseerde' OD zou derhalve in eerste instantie dat stadsgedeelte moeten afgrendelen langs een lijn van bruggen teneinde plunderende benden die zich naar de binnenstad zouden begeven, tegen te houden met 'bijlen, messen en loden pijpen'. Het spreekt vanzelf dat KP en RVV zich daarmee in genen dele konden verenigen, hetgeen ik zelf ook niet deed.²

¹ Dat sloeg hoogstwaarschijnlijk op Boswijk. ² C. F. Overhoff: 'Oorlogsherinneringen' (1949), dl. I, p. 71-72 (Doc I-1292, a-1).